

سخن فصلنامه

هوالمحبوب

بیان برخی آموزه‌های اخلاقی قرآن در قالب شعر و هنر، یکی از شیوه‌های رایج در تبیین آن‌هاست. در این شیوه، اشعاری که مضامین اخلاقی دارند، با آیات قرآن مستندنگاری می‌شوند یا ارتباط مسئله نوپدید با آموزه‌های اخلاقی قرآن آشکار می‌گردد. گستردگی این شیوه، همه مسائل و موضوعات اخلاقی نوپدید را در بر می‌گیرد که با بهره‌مندی از آموزه‌های اخلاقی قرآن می‌توان آن‌ها را تبیین کرد. حتی بسیاری موضوعات و مسائل که در نگاه اول اخلاقی نیستند، با نگاه اخلاقی نیز می‌توان به آن‌ها نگرست و با بهره‌مندی از مبانی و قواعد برگرفته از آموزه‌های اخلاقی قرآن، احکام اخلاقی آن‌ها را تبیین کرد.

در این شماره، با بهره‌مندی از این شیوه، موضوع صلح و آشتی در اشعار مولوی و با استناد به آموزه‌های اخلاقی قرآن بازخوانی شده است. همچنین در بازتاب مضامین تعلیمی - اخلاقی قرآن و روایات در اشعار شاهنامه فردوسی از این شیوه استفاده شده است.

در اثر پژوهشی دیگر، محقق مبانی زیبایی‌شناختی حیات طیبه را با تکیه بر آیات، بررسی و با نگاه اخلاقی، این مبانی را از آیات، دریافت و آن‌ها را تبیین و توصیف کرده است. در پژوهشی دیگر، محقق درباره خیالی‌نگاری‌های مذهبی، آموزه‌های اخلاقی به کار گرفته در آن‌ها را تبیین کرده و چگونگی اقتباس هنرنگارهای مذهبی را از آموزه‌های اخلاقی قرآن، آشکار ساخته است.

از این قبیل است، تحلیل فلسفی نقش توحید در فضایل بینشی و گزینشی و رفتاری در نهاد خانواده با تأکید بر آموزه‌های قرآنی، که محقق با محوریت موضوع خانواده

به بیان آموزه‌های قرآنی و نقش توحید در فضایل بینشی و گزینشی و رفتاری خانواده پرداخته است. در پایان برخی از پژوهشگران به بیان هنجارهای اخلاقی حاکم بر ارتباط با ناهمجس بر گرفته از قرآن و با تمرکز بر سوره‌های احزاب و نور، روی آورده است.

امید است شیوه به کار گرفته شده در این شماره الگوی مفیدی باشد برای سایر پژوهشگران تا با بهره‌مندی از آیات وحی و آموزه‌های اخلاقی آن، سعی وافری در اخلاقی‌سازی موضوعات متنوع و مسائل روزآمد کرده و زمینه گسترش آموزه‌های اخلاقی قرآن را در همه موضوعات و مسائل نوپدید، فراهم سازند.

مدیر مسئول

محمد قطبی جشوقانی

